Fiyatı : 40 TL.
Pazar günleri çıkar
SAYI: 606

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

YAVUZ TOP
Halk Müziği Dinletisi

16 Nisan Pazartesi- Saat: 19.30
Harbiye Konak Sineması

SERDAR SAYAR (Konya)
Konunuz güzel. Fakat, yeterince çizememişsiniz... Kitaplar, kuduran öğrencinin yüzü hem karışık, hem eski çizgilerinize oranla pek başarılı değil.. Kitapların bir kaçını öğrenci eliyle havaya fırlatsaydı, pencere içindeki kitaplarla bir bağ kurulur, gencin onları okumaktan kudurduğu vurgulanırdı... Köpekle polisin gençle fırladığı pencere arasına çizilmesi kompozisyonu karıştırıyor... Daha özenle ve düşüne, deneye çizin...

METİN AYTEKİN (Ankara)
Adamların boşta kalan ellerinin hareketleri gereksiz... Bizim dikkatimiz ekmeği lades kemiği gibi bölen ellerde toplanmalıydı... Oysa, diğer ellerdeki fazla hareket dikkatimizi dağıtıyor... Vurgulamak isteğiniz yerleri hareketli, diğer kısımları duragan çizmeye çalışın... Aslında duraganlık da bir harekettir. Bir de daha değişik ve kendinize has çizgiler arayın.

YALIN KILIÇ (Göztepe)
Çalakalem çizmeyin... Daha desen çalışmalısınız... Sabır ve özen gerekli gibi beylik sözler edeceğim... Ama ne yapayım... Size gerçekten gerekli.

ZAMLAR TAMGAZ SÜRÜYOR...

•••

•••

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Sert maçlar yüzünden stadlar hastaneye döndü...

BÖYLE İNSANLARDA VAR!

Babasız kalan 4 yavruyu himayesine aldı...

Dünyada iyi insanların tükenmediği dün yeniden belli oldu. Hidayet Hırk adlı bir vatandaş babasız kalan 4 yetim yavruyu himayesine alarak konağına yerleştirdi.

Hidayet Hırk, "Son operasyonlar sonucu babaları göz altına alınan bu 4 yavruyu babasız bırakmaya gönlüm elvermedi. Artık onların babaları benim." diyerek yavrularını bağrına bastı.

● Bir TV reklamı

CAVİT BEY KÖPRÜ SATIŞINA KARŞI ÇIKTI...

Cavit Sulak (56) adındaki bir vatandaş dün yaptığı konuşmasında köprünün satılmasına karşı olduğunu, hatta çok sinirlendiğini söylemiştir.

"Nasıl sinirlenmem birader?" diye kohuşan Cavit Sulak "Diş Tabibi Necmi çürüyen üç dişimi çekip yerine köprü yapacaktı. Dün köprünün provası için Diş Tabibi Necmi beye gittim. Bana "Abi senin köprüyü hisse senedi karşılığı halka sattım" demez mi? Gel de köprü satışına karşı çıkma.. 30 bin lira kapora vermiştim. Paralar da gitti bizim köprü de.." demiştir.

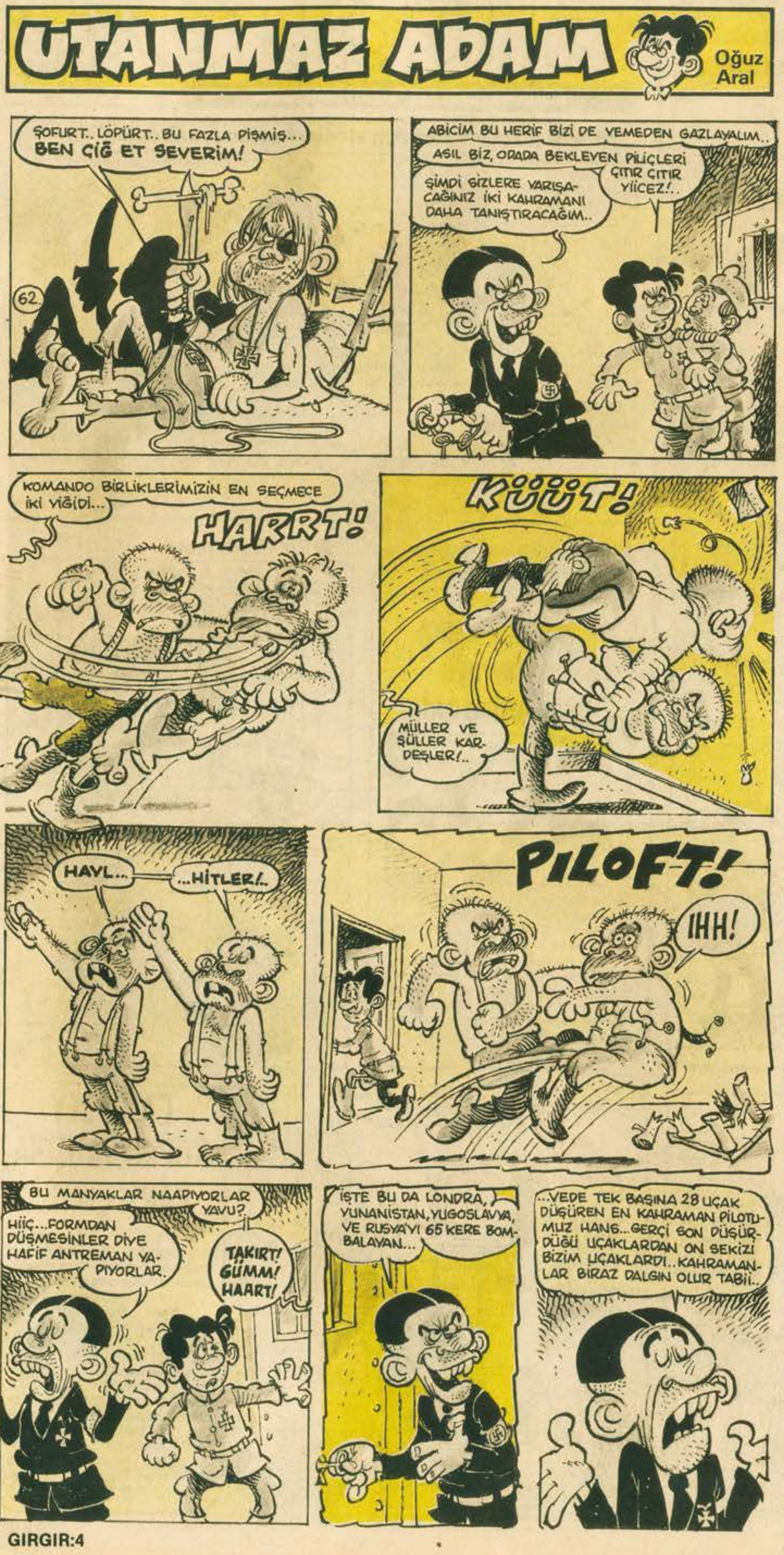

TUFAN SELÇUK (İzmir)
Ustalaşmış çizginize yaraşan daha güzel espriler bulmaya çalışın.

YÜKSEL BAYRAM (Bilecik)
Çizgilerinizde gelişme var. Fakat bu kadarına sakın razı olmayın... Sürekli desen çizin... Karikatürünüz beş, on yıl geç çizilmiş bir konu... Ben milli futbol maçı galibiyeti ile bu milletin artık kolayca uyutulacağına pek inanamıyorum... Altı sıfırlık Macar maçıyla seyircinin nasıl gırgır geçtiğini siz de televizyondan izlediniz sanırım... Giderek uyutmak için çok kocaman uyku haplarına gerek duyacaklarını sanıyorum...

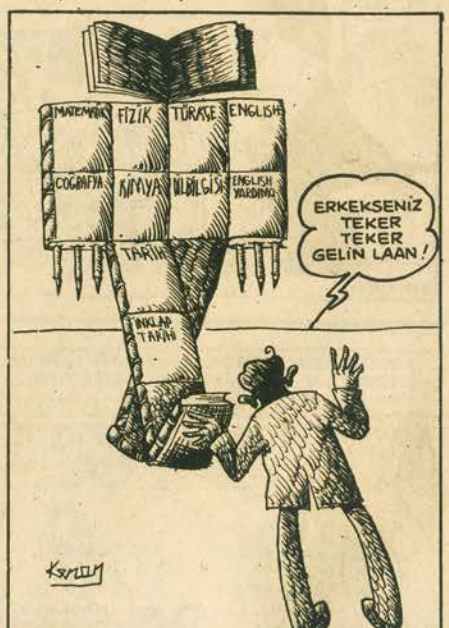

KENAN NALBANT (Ankara)
Kitaplara düz tarama yapsaydınız kabarık yün gibi durmayıp, kitap oldukları daha belirgin olacaktı. Bunun dışında çizgi de espri de çok iyi...

Duyuru

Kara Afrika Maske ve Fetişleri (Hıfzıtopuz Koleksiyonu) 12 Nisan-12 Mayıs tarihleri arasında Vakko Sanat Galerisinde sergileniyor.

Siyah 56
Bu haftaki hikayemiz, dolmuş şöförü bir arkadaşımdan duyduğum müthiş bir hikaye...
GALİP TEKİN
..Bu dolmuş şöförü Recep arabasından sonra hayattaki tek umudu piyango bileti.
GÖZÜM KAPALI ÇEKİYORUM BU SEFER MUHAKKAK ÇIKACAK..
İNŞALLAH RECEP ABİ.
..Ve biletin alınmasıyla başlayan hayaller...
ŞÖYLE Bİ İKİ MİLYON ÇIKSA...
SENİ KIZ GİBİ YAPICAM SİYAH 56. ÖNCE CAM GİBİ Bİ BOYA.
SONRA DÖŞEMELER MOTORUDA SIFIRLADIK MI, EE NEDE OLSA 25 YILDIR SAYENDE EKMEK YİYORUZ..
ŞÖFOR BEY.
ARABA DOLDU NE ZAMAN KALKICAZ?
Ve bir güüün...
ÇIKTI, ÇIKTI! ÇIKTIII!
BAKIN GÖRÜYOR MUSUNUZ BENİM NUMARAM HEMDE 30 MİLYON.
VAY BE!
DOĞRU VALLA.
O Akşam.
EE. ARTIK BİZİM TAKAYI SATIP, Bİ MERSEDES ALIRIZ DİMİ BABA?
OLMAZ!
O, YİRMİBEŞ YILDIR KAR, ÇAMUR DEMEDEN CEFAMIZI ÇEKTİ. BİZİM EKMEK TEKNEMİZ, ÇİLEKEŞ DOSTUMUZ. O PARANIN EN AZ BİR MİLYONUNU ONA HARCAYACAĞIM...
BİR MİLYON, TAM BİR MİLYON.. DEĞER Mİ BU ARABAYA, EVET ÇOK ÇİLE ÇEKTİ AMA HERŞEYİN Bİ MİADI VAR, HEM BU KADAR ESKİDİĞİNİ HİÇ FARKETMEMİŞTİM...
SEN NE DİYORSUN HANIM SİYAH 56'YI SATIP OĞLANIN DEDİĞİ GİBİ ŞU UZUN DİZEL MERSEDESLERDEN Mİ ALSAK...
SEN BİLİRSİN.
Bir gece boyu süren düşünmelerden sonra Recep usta siyah 56'yı kimse almadığı için bir hurdacıya sattı...
ANLAŞTIK MI, RECEP ABİ? DEDİĞİM FİATA ALIRIM, YOKSA YOK..
PEKİ.
GERÇİ UCUZA GİTTİ AMA. ALDIRMA BUGÜNE BUGÜN OTUZ MİLYONLUK ADAMIM.. SİYAH 56'NIN PARASIYLA YENİ ALICAĞIM ARABAYA AKSESUAR ALIRIM.
SACİT, HAMZA YAKUP!
BUYUR USTA!..
SÖKÜN ŞU SİYAH ARABAYI!..
SEN MOTORU SÖK, BEN DE İÇERDEKİ İŞE YARAR ŞEYLERİ ÇIKARAYIM.
SONRA KAPORTAYI PARÇALARIZ...
..Ve insafsız bir katliam başladı...
..Siyah 56, hurdacıda parçalanırken...
RECEEP!. SOFRA HAZIR.. SİLE SİLE ESKİTİCEN ARABAYI GEL HADİ!
MERSEDES BU BE. ESKİR Mİ HİÇ!..
..Recep usta, yeni Mersedesini sile dursun, Siyah 56'nın Amerikanın Şikago, şehrinde başlayan hayatı 28 yıl sonra çook uzaklarda Dolapdere'de bir hurdacıda son bulmuştu...
ÇOK YORULDUK BE. BUZ GİBİ BİRER BİRA İÇELİM.
HAFTAYA: ASIL HİKAYE BAŞLIYOR...

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Biraz da savaşalım...

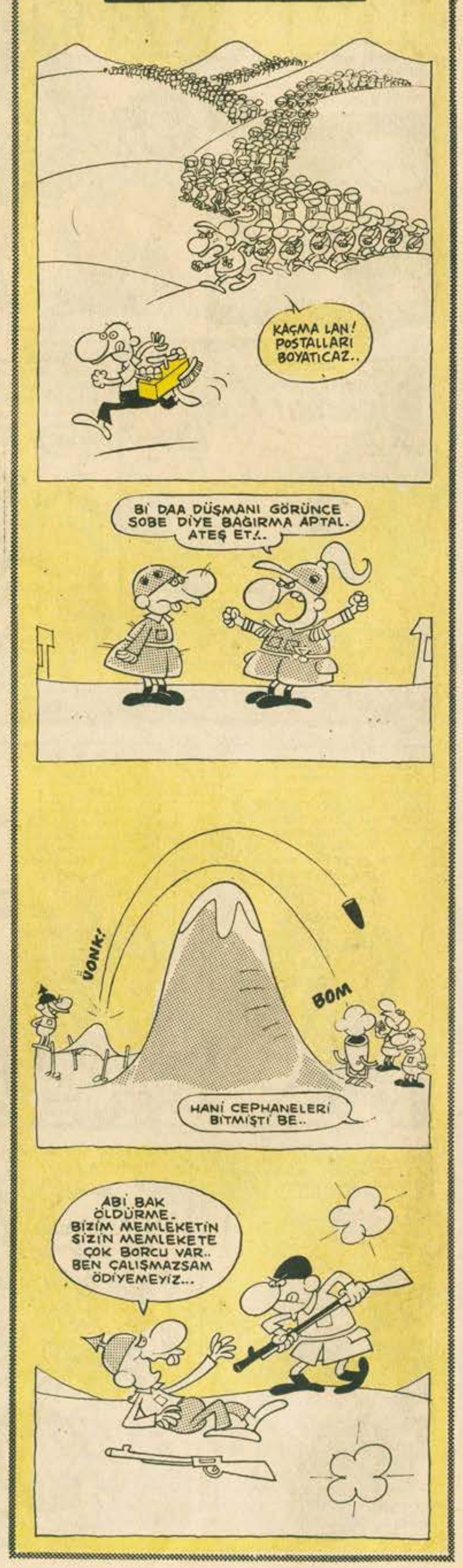

SINAV DÜNYASI

Anadolu Liseleri sınavında hiç ders çalışmadan birinci oldu

Sınav birincisi Cengiz Kelle, gazetecilerin "Helal ulan Cengiz.. Sende ne kafa varmış.. Kimbilir ne biçimhazırlanmışsındır inek?" sorusuna verdiği cevapta "Yok abi.. Hiç çalışmadım.. Diğer çocuklar ders çalışmaktan ruh hastası olmuşlar.. Hepsi hastanedeymiş.. Sınava benden başka hiçbir öğrenci katılamadığı için mecburen birinci oldum" demiştir.

● BU DA EV SAHIBININ SINAVI!..

● EN ZORLU SINAVI!..

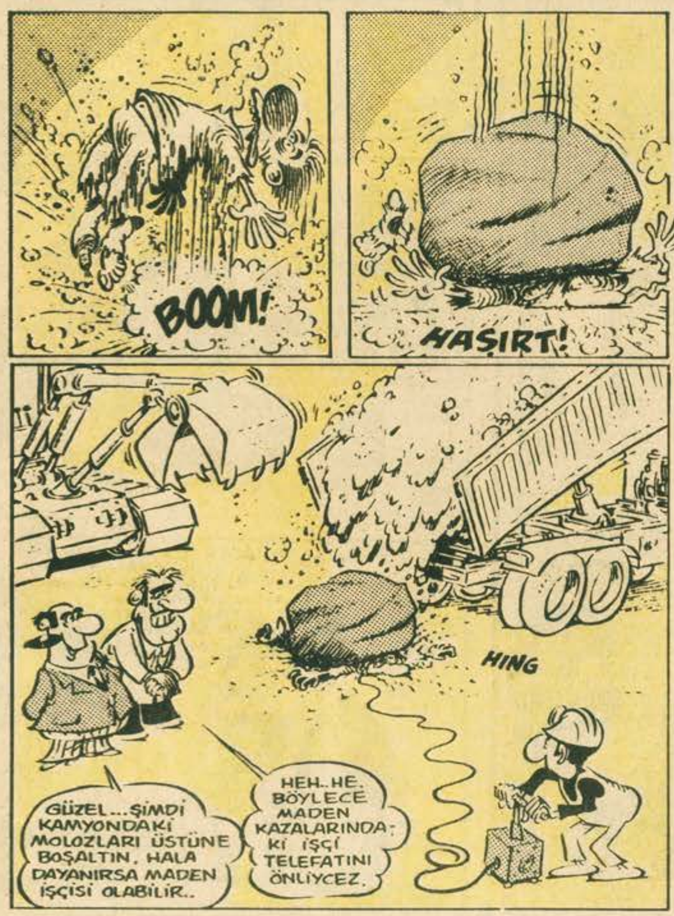

SINAVLA ELEMAN ALINACAKTIR

Yavrumuz Hidayet'i Anadolu Liseleri sınavına hazırlamak üzere sınavla öğretmen alınacaktır. Yok aga, bu sefer hocayı bi deniycez. Geçen sene büyük oğlumuz Cevat'a tuttuğumuz hocaya o kadar para verdik; çocukçağız ilk aşamayı bile kazanamayıp bunalım oldu. İstekli öğretmenlerin yanlarında yumuşak bir kurşunkalem silgi ve kalemtraşla beraber iş saatleri içinde bizebaşvurmaları önemleduyulur.

TAHSİN TENEKE

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● 23 Nisan törenlerine13 ülkenin çocukları katılıyor

İthal malı sözler

- Bir acı kahvenin 40 yı, bir Neskafe'nin 80 yıl hatırı vardır.
- Dilenciye Maltepe ikram etmişler.. Malbora değildir diye almamış.
- Lafla rokfor peynir gemisi yürümez.

***

Zimmetine 90 milyon lira geçiren veznedar alem yaparken yakalandı...

Çalıştığı bankada zimmetine 90 milyon lira geçiren Mahmut Tokgöz (38) adındaki veznedar, Kocamustafapaşa semtinde alem yaparken yakalanmıştır

İki çocuğu ve hanımı ile birlikte evlerinde donattıkları masanın başında yakalanan Mahmut Tokgöz'ün üzerinden sadece 2800 lira çıkmıştır.

Yakalandıktan sonra "Beni bizim mahalle bakkalı ihbar etmiş olacak" diye konuşan Mahmut Tokgöz "Bakkaldan bi büyük rakı, yarım kilo beyaz peynir, 3 ekmek, 750 gram da kuru fasulye alınca herif durumumdan şüphelendi. Zaten cebimde 2800 lira para kaldı... Bunca masrafa para mı dayanır" demiştir.

Resimde zimmetine geçirdiği 90 mil yonla kendilerine ziyafet çeken ve eğlenen Mahmut Tokgöz ailesi görülüyor.

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

PARİS'DE 24 SAAT

Bülent Uğur Banoğlu (Ankara)

O gün canım çok sıkılıyordu... Tek başıma sıkılmaktan hiç hoşlanmam oysa... Birlikte sıkılalım diye, geri zekalı köpeğim Garip'in boğazını sıkıyordum ben de! Tam biz böyle tatlı tatlı sıkılırken, babam yetişti ve Garip'in fil hortumu gibi sarkmış diline yapışıp, çekiştire çekiştire elimden kurtardı onu!

"N'apıyorsun oğlum? Üşüttün mü?" dedi babam.

"Bunalım geçiriyorum.." dedim gayet ciddi! "Hayat çok banal baba..."

Babam beni çok sever.. Hemen elini cebine atıp kalın bir çek defteri çıkarttı ve "İstersen şöyle Paris'e kadar uzan yavrucuğum." dedi bana. "Gez, dolaş biraz... Kafana göre takıl.."

Eh, babamı kıracak değildim ya? Uzattığı çeki isteksiz bir tavırla aldım ve aynı benim gibi bunalımlar geçiren sevimsiz arkadaşım Murat'ı da peşime takıp, sırf laf olsun diye Paris'e yollandım!

Bir ağustos sabahı Paris'e damladık... Havadan yere doğru "Şarrr.." diye yağmur yağıyordu. Herkes ıslanıyordu... Kaldığımız otelin kapısında dikilmiş, melül gözlerle çevremize bakınıyorduk. Murat'ın iyice morali bozulmuştu.

"Ulan Uğur... Keşke senin aklına uyup gelmeseydim buralara. N'apıcaaz şimdi, şöyler misin?"

Arkadaşımın sırtını patpatlayıp, onu "Kayıp çocuk" psikolojisinden kurtarmaya çalıştım. İlk kez yurt dışına çıktığı için telaşını hoş görmek gerekirdi! Allahtan yanında, bu tür işlerin ve kişilerin uzmanı olan ben vardım!

"Gevşe biraz Murat hırbosu" dedim gayet samimi bir sesle. "Kimse seni yemez burda... AAAA?!... Hiyyahhhh!......"

Dizlerimin bağı çözülmüştü.. Kendimi bir su birikintisinin ortasına atıp, yeri eşelemeye başladım! Tanrım beni korusundu! Tam karşımdan bir acayip yaratık geliyordu çünkü. İnsan desem, insan diil; hayvan desem, hayvan diil!...

"Kalk ulan... Hiştt, n'apıyorsun Uğur... Bu yalnızca bir Punk'cu!. Ne var korkacak?"

Yattığım yerden yan gözle bakınca, o şey'in bana aldırmadan, hoplaya zıplaya geçip gittiğini gördüm... Zıipp diye fırladım ayağa.. Ve son derece kahramanca bir hareketle, uzaklaşan Punkist'in ardından küçük dilimi sarkıttım!

"Korkan kim? Ayağımız takıldı işte, suç mu yani? Hem ben sana bişey diycektim... Ne diycektim?.. Hah, buldum!. Hadi, yürü Eyfel'e gidelim."

"Nasıl gidileceğini biliyor musun?"

"Pöhh!. Ha avucumun içi, ha Paris oğlum Takip et beni, okey?"

Yağmur dinmişti... Haşırt diye en yakın metroya daldık...

...Dalar dalmaz da, metronun labirenti andıran "İnsan kanallarında" kaybolduk! Murat, soğukkanlılığı elden bırakıp, "İMDAATTT..." diye höykürmeye başladı!. Oysa ben, olaya son derece kayıtsızdım.. El tırnaklarımı köküne kadar kemirip, ayak tırnaklarıma geçmek için yere çökmüş papuçlarımı çıkartmaya uğraşırken, Murat'a akıl vermekten de geri kalmıyordum hani! Kaybolduysak noolmuş yani, dünyanın sonu gelmedi ya!

"Daha yüksek sesle bağır ulan!.. Bırak Türkçeyi, İngilizce bağır... Fransızca bağır... Çince bağır!... Bağır ulaaann..."

Koşa koşa yanımıza gelen bir polis, yüksek İngilizce bilgimden yararlanamayacak kadar cahildi! Ben de, derdimizi yontma taş devri metoduyla, yani metronun duvarına çizerek anlatabildim ancak! Neyse, sonunda Eyfel'e gitmek istediğimizi çakabildi Allahın gavuru! Bizi elimizden tutup, trene bindirdi... Trenimiz hareket ederken, pencereden elimi çıkartıp, şıllakkk... diyerek polise el salladım!

Trenden inip, iki köşe solladık ve karşımıza sipsivri bişey çıktı.

"Bu demir yığını hurdayı kim atmış buraya?" diye bağırdım kızgınlıkla. "Çöp kutuları ne güne duruyor ulan? Tertemiz Paris'imi kirletmeye ne hakları var bee?"

"İşte Eyfel kulesi bu salak! Tepinip durma öyle!" dedi Murat.

Onun Eyfel kulesi olduğunu hemencecik nasıl anliyim canım, müneccim miyim ben?

Sıra, kuleye tırmanmaya gelmişti.

Murat, asansöre binmekten korkuyordu, bu nedenle kuleyi tırmanarak fethetmeye karar verdik. Ama önce, kulenin çevresinde bir teftiş turu atmam gerekiyordu... Bakarsınız, ben üstüne çıkarken, gümbürtt diye çöküverir değil mi?

Şöyle bir uzaklaşıp, dikkatle inceledim... Dört tane ayağı vardı, sağlamca basıyordu yere! Arkamda bir gavur hapşurdu o sıra.. "Lan Mösyö, Eyfel'e doğru hapşurma, noolur noolmaz!" diyerek uyardım onu.

Sonra Eyfel'e sırtımı dönüp, durdum. Eğer hain bir kuleyse, yani "Şu Uğur bi yaklaşsa da, ona bi kötülük yapsam." gibisinden bet düşüncelere sahipse, şimdi belli olurdu.

Çünkü bilirsiniz, hainler arkadan vurur!

Bir saat kadar tetikte bekledim.. Üstüme falan düşmediğini, kafama bi putrel ya da somun atmadığını görünce, ona güvendim!

Artık tırmanabilirdim kuleye.

Kendimi, Ulubatlı Hasan'la, Barbaros Hayrettin Paşa arası bişey gibi hissediyordum! Kararlı ve sarsılmaz adımlarla kuleye doğru yürürken, önceden hazırlayıp, zarflayıp pulladığım vasiyetnamemi, Murat'a çaktırmadan bi ağacın dibine bıraktım. Bana birşey olması halinde -Duyduğuma göre, Eyfel'den düşen bir daha iflah olmuyormuş!- vaziyeti bulan helal süt emmiş bi gavur, onu aileme ulaştırırdı belki.

Eyfel'in varisli bacaklarından birine girip her tarafı demir parmaklıklarla kapalı merdivenlerin ilk basamağına usulca kondurdum ayağımı...

Gazamız mubarek olsundu!

Yarı yolda çişim geldi! Ayıp değil ya? Murat'a, "Dur biraz, ben şu demirler sağlam mı bi bakiyim." deyip, kenara yanaştım. Bi minare boyu aşağıda gezinen insancıklar, yağ mur yağıyor sanıp şemsiyelerini çektiler hemen!

İki saat falan sonra tepeye ulaştık.

"Daha burası Eyfel'in ilk katı, ne tepesi ulan?" dedi Murat.

"Benim kalbim var, ayrıca karaciğerim ve böbreğim de! Daha fazla tırmanamam!"

Bunca yıldır koynumda arkadaş yerine yılan beslemişim ben! Kalles Murat, iki Japon, üç İngiliz ve beş Amerikalı turistin desteğini sağlayarak, beni yapışmış olduğum demirlerden söktü ve omuzlar üzerinde, bağıra çağıra ikinci kata taşındım!

Sonunda, ayağım yere basmıştı! Masuscuktan geçirdiğim korku krizleri derhal son buldu. Ağzımdan taşan köpükleri elimin tersiyle geri tıkıp, şen şakrak bir sesle gülmeye başladım!

"Kendine git Uğur.. Ulan yüksekten korktuğunu baştan söyleseydin ya inek.. Fırttırıyorsun galiba?" dedi Murat.

"Aptallaşma, kim fıttırıyor?" diye sordum ona.

Sonra çevreme bakındım.. Geniş bi yerdeydim.. Barlar, hediyelik eşya satan dükkanlar, sinemalar...

"Eyfel nerede yahu?" diye sordum merakla.

"Tam üstünde duruyorsun!" dedi adii Murat!

Kenara yanaşıp aşşa bi baktım... Amanin "Ananın..." diyerek saldırdım Murat'a! Ama birden hoşafa döndüm, içimde bir boşluk, beynimde ise tatlı bir "Hoşluk" vardı!

Hiçbirşey hissetmiyordum artık. Ne güzel

Yanıma dönüp, sağı solu ceylan gözleriyle süzen iki sarışına, "Hişt fıstıklar, sevişelim mi?" diyerek laf attım.

Keyfim yerine gelmişti anasını satiyim!

Murat'a azıcık el şakası yapiyim dedim... Ama Murat, "İmdaat, delirdi!" diye bağırarak kaçtı benden!

Oysa yalnızca, bacaklarından tutup kuleden aşağı sallamak istemiştim onu! Korkacak ne vardı bunda?

O sıra, yanıma sokulan kızıl saçlı dilberi kollarımın arasına alıp, "Lan pisi pisi.. Muşmula suratına kurban oliyim senin... Birlikte bi resim çektirmeye var mısın davar?" dedim Tabii "Lütfen" demeyi de unutmadım! Angut muyum ben?

Murat, bana fazla sokulmamaya özen göstererek ''Uslu durursan, aşağı indiğimizde sana dondurma alırım. Hem o kızın kafasını demirlerin arasına sokmaktan vazgeç, ayıp oluyor...'' diye işime karıştı.

Nedense, Murat da bi gariplik var bugün. ''Pöhh!'' desem altına kaçıracak kadar sinirli ve tedirgin! Ulan bu çocuk uygar bir yaşama alışamayacak anlaşılan...Eğlenmesini bile bilmiyor hıyar!..

Neyse, arkadaşımı üzmiyim diye, yarı baygın düşen kızı (Kollarımın arasında geçip de bayılmayacak kızın aklına şaşarım zaten!) bir kenara savurup, sanatsal zevklerimi tatmine giriştim.

En uygun yere çıkıp, karıncalar ülkesini andıran minicik Paris'i negatifler haline getirirken, altımda bir sürü polisin biriktiğini farkettim. Fotoğraf makinamla onları da siyah beyaza dönüştürüp aşağı inince, sille tokat giriştiler bana!

Ulan Allahın cezası ırkçı Fransız polisleri! Hepinizi babama şikayet etmezsem noliyim! Ne biçim sopa çektiler bana! Suçum da neymiş biliyor musunuz? Eyfel'in tepesindeki direğin ucunda ne arıyormuşum? Lafa bakın ya?...Bir fotoğraf profesörü olarak, en ilginç resimlerin ancak oradan çekilebileceğini bu şimşir kafalılara anlatamazsın ki!..

Kıçımıza yediğimiz son bir tekmeyle kendimizi Eyfel'in dibinde bulduk...Zavallı kemiklerimin sızısını dindirmek için boylu boyunca yere uzanmıştım ki, tam üstümde, fasülye sırığı gibi yükselen kuleye gözüm ilişti!

Aman yarabbi?..Ben, buraya mı tırmanmıştım?

Ulan, astronotmuydum ben be...

Bu haksızlığa daha fazla dayanamayıp, bayıldım!

Ayıldığımda Murat kulede yaptığım rezillikleri anlattı. Kıpkırmızı kesildim ve başımı sağa çevirip (Çünkü Eyfel soldaydı!) en artistik bir pozda utandım!

Sonra, Paris kazan biz kepçe dolaşmaya başladık...At üstünde, elinde kılıcıyla dikilmiş bi herif heykeli gördüm...Heykelin karşısındaki kanapede sere serpe oturan fıstığın kucağına çöküp, bi sigara yaktım ve efkarla içmeye koyuldum.

Aklıma memleketim ve Malkoçoğlu gelmişti!..

Bitti

Tuncay Akgün

•••

HASBİ TEMBELER

İntikam...

Kime...

Olur mu?..

İltifat...

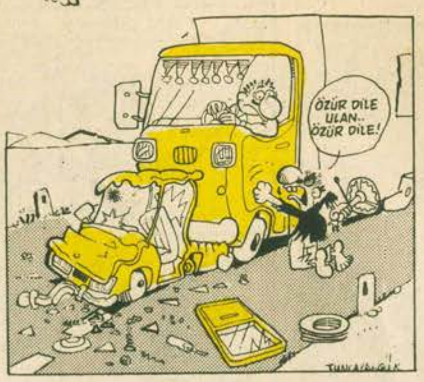

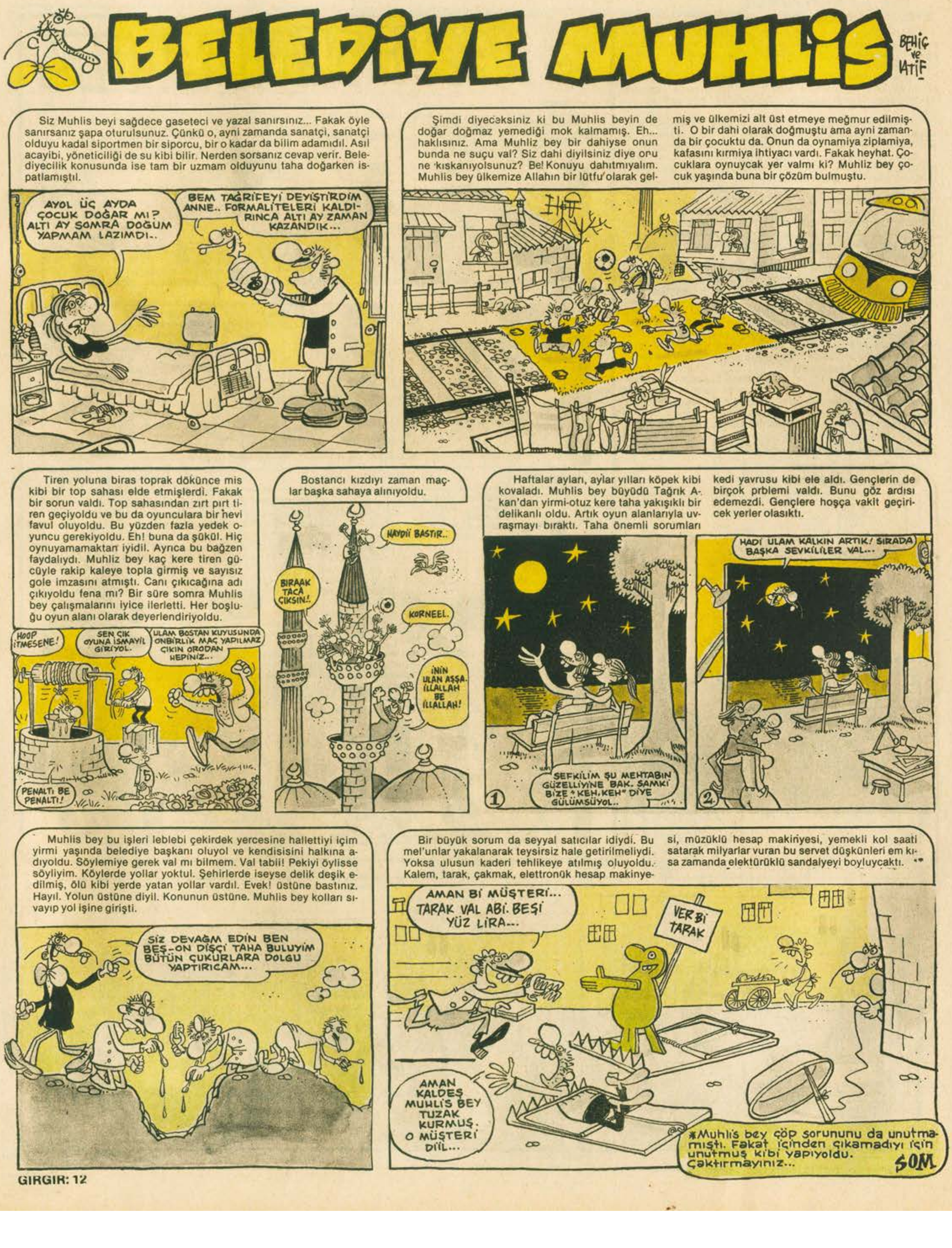
BELEDİYE MUHLİS
BEHİÇ ve LATİF
Siz Muhlis beyi sağdece gaseteci ve yazal sanırsınız... Fakak öyle sanırsanız şapa oturulsunuz. Çünkü o, ayni zamanda sanatçi, sanatçi olduyu kadal siportmen bir siporcu, bir o kadar da bilim adamıdıl. Asıl acayibi, yöneticiliği de su kibi bilir. Nerden sorsanız cevap verir. Belediyecilik konusunda ise tam bir uzmam olduyunu taha doğarken ispatlamıştıl.
AYOL ÜÇ AYDA ÇOCUK DOĞAR MI? ALTI AY SOMRA DOĞUM YAPMAM LAZIMDI..
BEM TAĞRİFEYİ DEYİŞTİRDİM ANNE.. FORMALİTELERİ KALDIRINCA ALTI AY ZAMAN KAZANDIK...
Şimdi diyeceksiniz ki bu Muhlis beyin de doğar doğmaz yemediği mok kalmamış. Eh... haklısınız. Ama Muhliz bey bir dahiyse onun bunda ne suçu val? Siz dahi diyilsiniz diye onu ne 'kıskanıyolsunuz? Be! Konuyu dahıtmıyalım. Muhlis bey ülkemize Allahın bir lütfu olarak gelmiş ve ülkemizi alt üst etmeye meğmur edilmişti. O bir dahi olarak doğmuştu ama ayni zamanda bir çocuktu da. Onun da oynamiya ziplamiya, kafasını kırmiya ihtiyacı vardı. Fakak heyhat. Çocuklara oynuycak yer valmı ki? Muhliz bey çocuk yaşında buna bir çözüm bulmuştu.
Tiren yoluna biras toprak dökünce mis kibi bir top sahası elde etmişlerdi. Fakak bir sorun valdı. Top sahasından zırt pırt tiren geçiyoldu ve bu da oyunculara bir hevi favul oluyoldu. Bu yüzden fazla yedek oyuncu gerekiyoldu. Eh! buna da şükül. Hiç oynuyamamaktan iyidil. Ayrıca bu bağzen faydalıydı. Muhliz bey kaç kere tiren gücüyle rakip kaleye topla girmiş ve sayısız gole imzasını atmıştı. Canı çıkıcağına adı çıkıyoldu fena mı? Bir süre somra Muhlis bey çalışmalarını iyice ilerletti. Her boşluğu oyun alanı olarak deyerlendiriyoldu.
HOOP İTMESENE!
SEN ÇIK OYUNA İSMAYİL GİRİYOL.
ULAM BOSTAN KUYUSUNDA ONBİRLİK MAÇ YAPILMAZ ÇIKIN ORODAN HEPİNİZ...
PENALTI BE PENALTI!
Bostancı kızdıyı zaman maçlar başka sahaya alınıyoldu.
HAYDİİ BASTIR..
BIRAAK TACA ÇIKSIN!.
KORNEEL.
İNİN ULAN AŞŞA. İLLALLAH BE İLLALLAH!
Haftalar ayları, aylar yılları köpek kibi kovaladı. Muhlis bey büyüdü Tağrık Akan'dan yirmi-otuz kere taha yakışıklı bir delikanlı oldu. Artık oyun alanlarıyla uvraşmayı bıraktı. Taha önemli sorumları kedi yavrusu kibi ele aldı. Gençlerin de birçok prblemi valdı. Bunu göz ardısı edemezdi. Gençlere hoşça vakit geçiricek yerler olasıktı.
1
ŞEFKİLİM ŞU MEHTABIN GÜZELLİYİNE BAK. SAMKİ BİZE "KEH.KEH" DİYE GÜLÜMSÜYOL..
2
HADİ ULAM KALKIN ARTIK! SIRADA BAŞKA SEVKİLİLER VAL...
Muhlis bey bu işleri leblebi çekirdek yercesine hallettiyi içim yirmi yaşında belediye başkanı oluyol ve kendisisini halkına adıyoldu. Söylemiye gerek val mı bilmem. Val tabii! Pekiyi öylisse söyliyim. Köylerde yollar yoktul. Şehirlerde iseyse delik deşik edilmiş, ölü kibi yerde yatan yollar vardıl. Evek! üstüne bastınız. Hayıl. Yolun üstüne diyil. Konunun üstüne. Muhlis bey kolları sıvayıp yol işine girişti.
SİZ DEVAĞM EDİN BEN BEŞ-ON DİŞÇİ TAHA BULUYIM BÜTÜN ÇUKURLARA DOLGU YAPTIRICAM...
Bir büyük sorum da seyyal satıcılar idiydi. Bu mel'unlar yakalanarak teysirsiz hale getirilmeliydi. Yoksa ulusun kaderi tehlikeye atılmış oluyoldu. Kalem, tarak, çakmak, elettronük hesap makinyesi, müzüklü hesap makinyesi, yemekli kol saati satarak milyarlar vuran bu servet düşkünleri em kısa zamanda elektürüklü sandalyeyi boyluycaktı. *
AMAN Bİ MÜŞTERİ... TARAK VAL ABİ. BEŞİ YÜZ LİRA...
VER Bİ TARAK
AMAN KALDEŞ MUHLİS BEY TUZAK KURMUŞ. O MÜŞTERİ DİİL...
*Muhlis bey çöp sorununu da unutmamıştı. Fakat içinden çıkamadıyı için unutmuş kibi yapıyoldu. Çaktırmayınız...
SOM

EN KAHRAMAN RIDVAN
YAZIP ÇİZEN: Bülent ARABACIOĞLU
AY GÖRÜYOR MUSUNUZ OLANLARI HİÇ YOKTAN BENİM YÜZÜMDEN BAŞINIZ DERDE GİRDİ VALLA!
DERT Mİ?. YOK CANIM HEH.. HE...
ARAMIZDA KALSIN, BEN ASLINDA BİTİŞİKTEKİ MARKETTE KİMLİĞİM BELLİ OLMASIN DİYE ÇALIŞIYORUM. ASIL GÖREVİM KÖTÜLERİ HAKLAMAK!
SÜPERMEN'İ BİLİRSİN YA İŞTE AYNI ONUN GİBİ. NEYSE TANIŞTIĞIMIZA SEVİNDİM. ADIM. EN KAHRAMAN RIDVAN..
OH!. BEN DE.. BE.. BENİMKİ DE SAFİYE...
ŞİMDİLİK BANA MÜSAADE!. YİNE BAŞIN SIKIŞIRSA RIDVAN DİYE BAĞIR YETİŞİRİM..
AY.. İÇİM Bİ TUHAF OLDU! İLK DEFA Bİ ERKEK BENİM İÇİN KAVGA ETTİ VE...
...ELİMİ TUTTU! AH!. NE ROMANTİK!..
..BUGÜN SAĞ ELİMİ HİÇ YIKAMIYCAAM.
BİRAZ SISKA GİBİ..
TIPKI BENİM GİBİ.
GÖZLERİ DE BOZUK!
BENİM DE.
KENDİNİ KAHRAMAN SANIYOR..
NE VAR? BEN DE BAZEN KENDİMİ DÜNYA GÜZELLİK KRALİÇESİ GİBİ HAYAL ETMİYOR MUYUM?
AMAN TANRIM! UTANMASAM ADETA BİRBİRİMİZ İÇİN YARATILMIŞIZ DİYECEĞİM.
Az sonra markette..
PIST! RIDVAN DİNLE BENİ!
AYIPTIR SÖYLEMESİ FENA KABIZ OLMUŞUM. Bİ KOŞU YANDAKİ ECZANEYE GİDİP Bİ MÜSİL İLACI ALSANA!
TAK!
KIH.. KIH.. PEKİ PATRON.
LANGIR!. LUNGUR.. TIRANK!
?!
BİRAZ DİKKAT ETSENİZE KARDEŞİM! Bİ MARKET ARABASINA SAHİP OLAMIYORSUNUZ!
FAKAT BEN ARABAYI İTMEDİM Kİ ŞURDA DURUYORDU!
NERDE BU ECZANE YAV!
HAH!. İŞTE ŞURACIKTAYMIŞ!.
NESİ
ECZANE
KURU TEMİZLEME
KOŞE
HIMM!.. KURU TEMİZLİKÇİ HANIM CAMINI DEĞİŞTİRTİYOR..
HÜYOOP CAMCII!
SAKIN İÇERDEKİ TEMİZLEYİCİ HANIMA SARKINTILIK MARKINTILIK EDİİM DEME!
..ADAM GİBİ İŞİNİ YAP. YOKSA KÖTÜ YAPARIM!
VALLAYİ RESMEN BENİ KOLLUYOR. YOKSA O DA BANA....
HIRRR!..
LÜTFEN SİZ YENİ Bİ CAM ALIP GELİN CAMCI BEY. PARASINI BEN VERİRİM.
OF!. PUF!
?

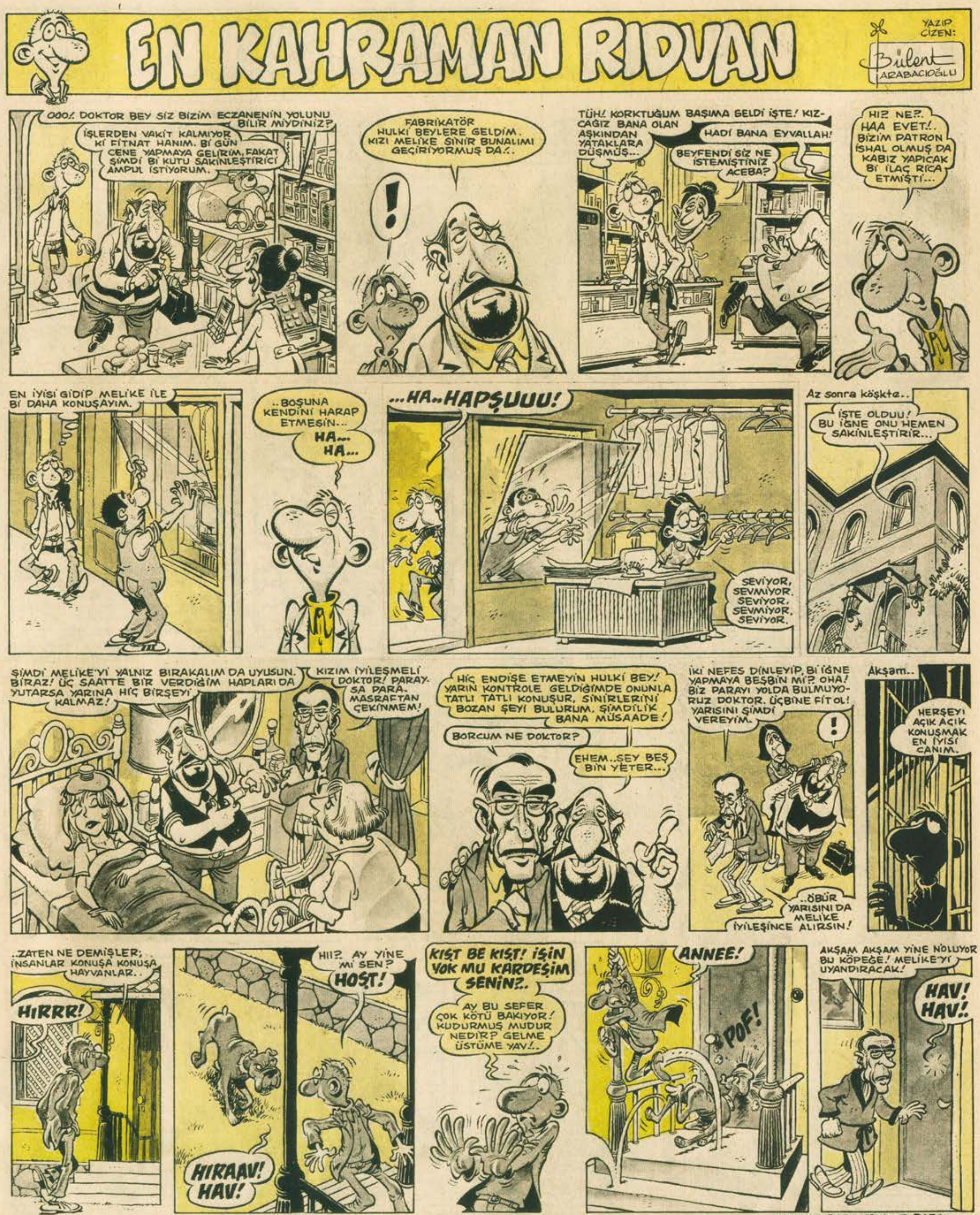

HAFTAYA: BABA GELİYOR BABA...

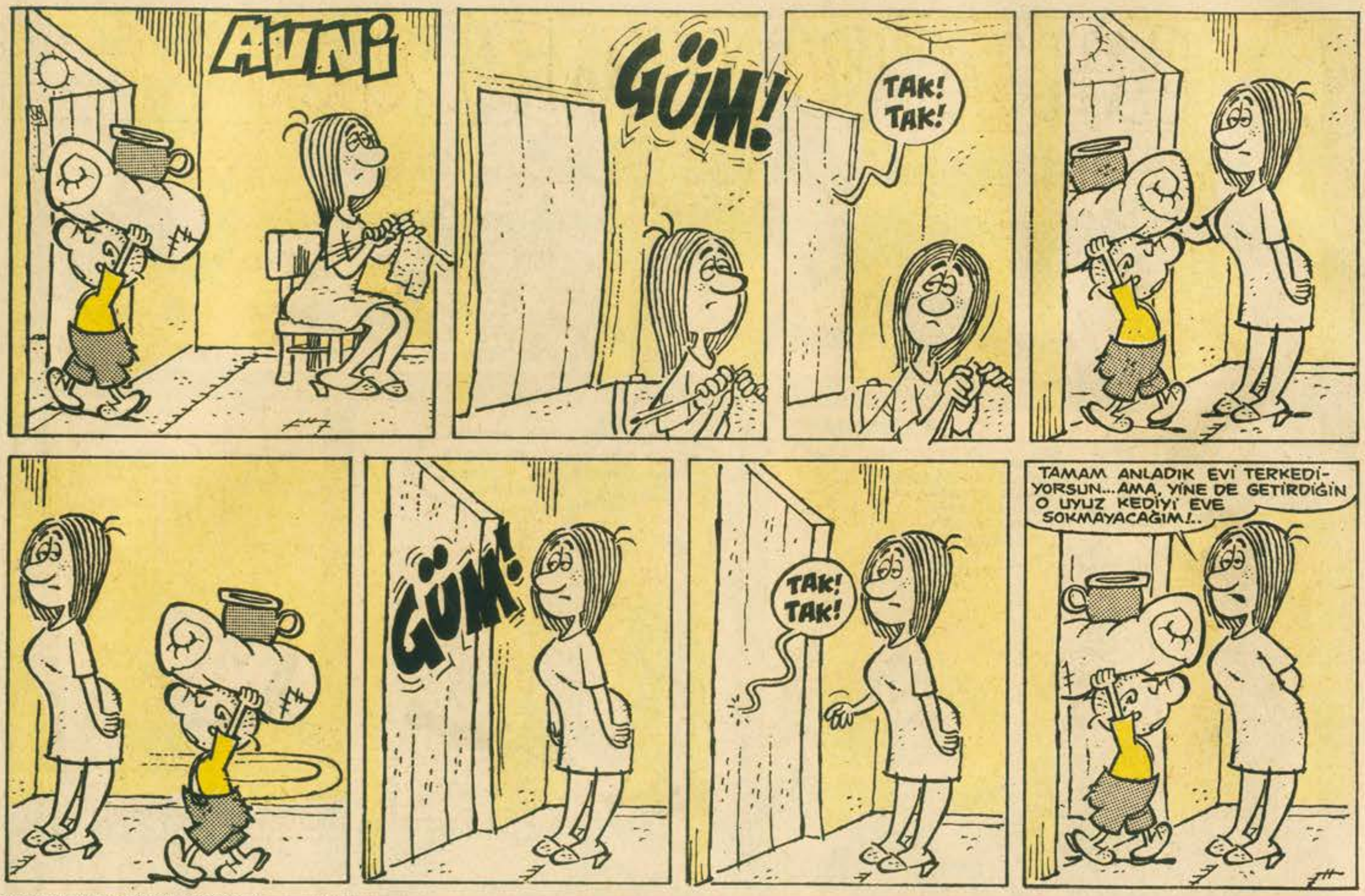
AVNİ
GÜM!
TAK! TAK!
GÜM!
TAK! TAK!
TAMAM ANLADIK EVİ TERKEDİYORSUN...AMA, YİNE DE GETİRDİĞİN O UYUZ KEDİYİ EVE SOKMAYACAĞIM!..

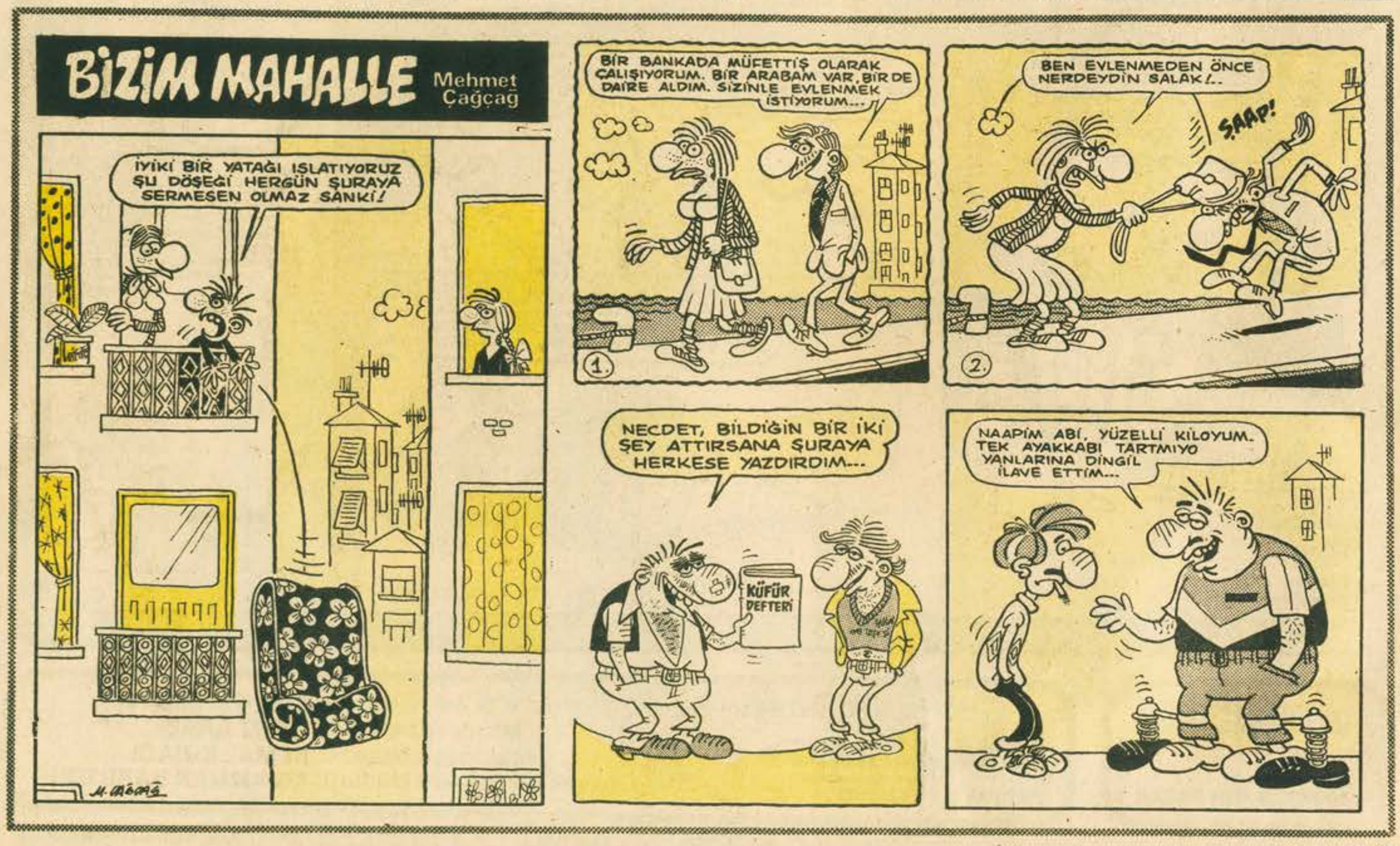
BİZİM MAHALLE
Mehmet Çağçağ
İYİKİ BİR YATAĞI ISLATIYORUZ ŞU DÖŞEĞİ HERGÜN ŞURAYA SERMESEN OLMAZ SANKİ!
BİR BANKADA MÜFETTİŞ OLARAK ÇALIŞIYORUM. BİR ARABAM VAR, BİR DE DAİRE ALDIM. SİZİNLE EVLENMEK İSTİYORUM...
BEN EVLENMEDEN ÖNCE NERDEYDİN SALAK!..
ŞAAP!
NECDET, BİLDİĞİN BİR İKİ ŞEY ATTIRSANA ŞURAYA HERKESE YAZDIRDIM...
KÜFÜR DEFTERİ
NAAPİM ABİ, YÜZELLİ KİLOYUM. TEK AYAKKABI TARTMIYO YANLARINA DİNGİL İLAVE ETTİM...

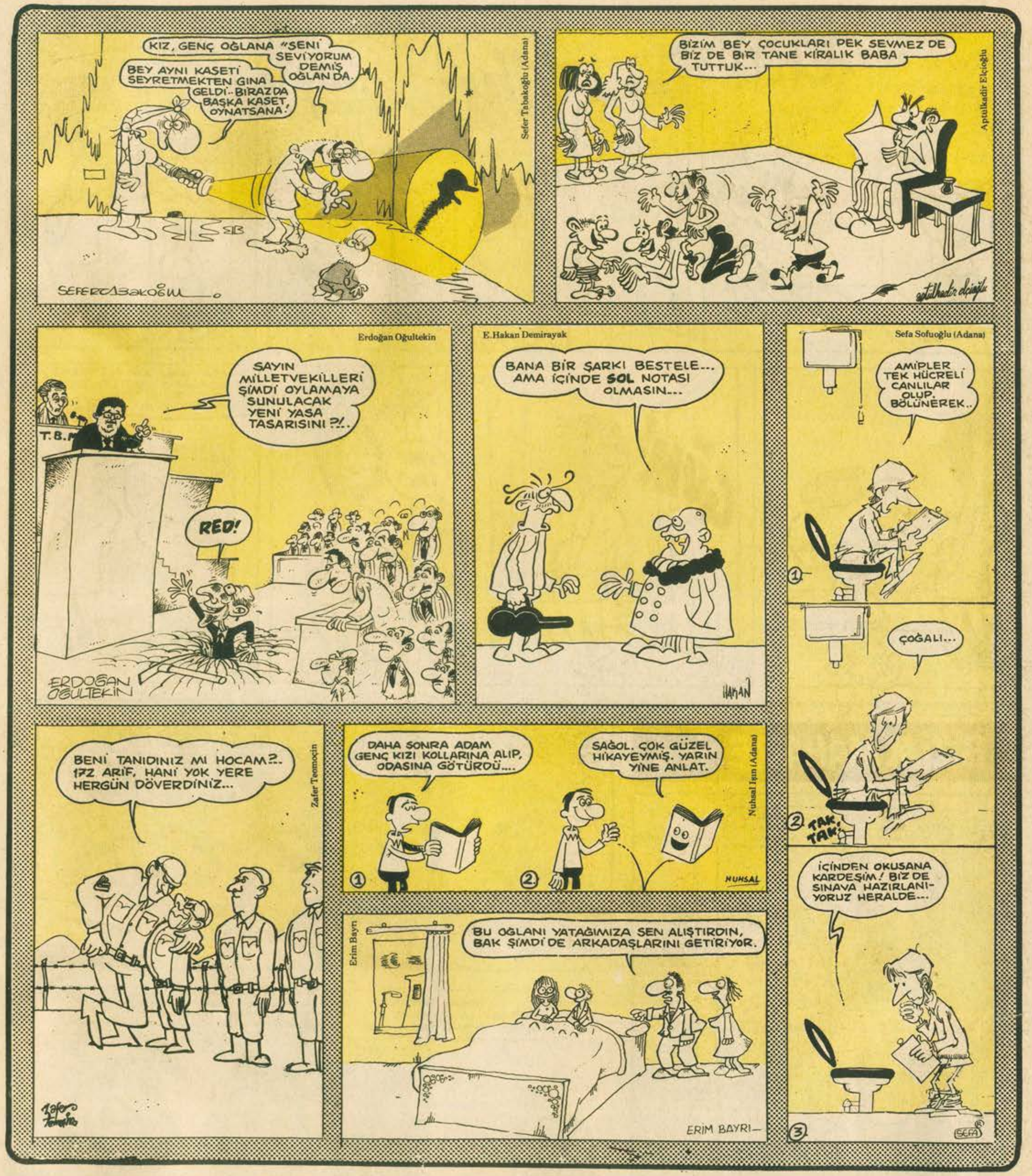

GIRGIR
YIL:12
SAYI:606
15 NİSAN 1984 PAZAR

İLBAS İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Mizah Yönetmeni: **OĞUZ ARAL**
Müessese Müdürü: **KEMAL KINACI**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **MUAMMER BARUTÇU**

Basıldığı yer: Veb Ofset Tesisleri
Yönetim Yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İstanbul
Tel:528 50 00

UÇAK POSTASI: KIBRIS 40 TL.İNGİLTERE: 50 p.AMERİKA: 1.5$.ALMANYA: 2 DM.HOLLANDA 2F.FRANSA: 7 FF